

“मीठे बच्चे- तिमीले रामो सङ्ग त गर्नुपर्छ, नरामो सङ्गको रङ्ग लाग्यो भने गिर्छौ। कुसङ्ग त ले बुद्धिलाई तुच्छ बनाउँछ।”

प्रश्न:- अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ उमंग आउनु पर्छ?

उत्तर:- तिमीलाई यस्तो उमंग आउनु पर्छ- गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरूँ। तिमीसँग जे जति छ, त्यो सेवा अर्थ हो। बाबाले बच्चाहरूलाई राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यस पुरानो दुनियाँबाट आफूलाई मुक्त गर। कुनै चीजमा ममत्व नराख, यसमा दिल नलगाऊ।

गीत:- इस पापकी दुनियाँ से....

ओम् शान्ति। पाप आत्माहरूको दुनियाँ र पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ, नाम आत्माहरूको नै राखिन्छ। अहिले यहाँ दुःख छ त्यसैले पुकार गर्छन्। पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा कहीं लिएर जानुहोस् भनी पुकार्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ, यहाँ कुनै पण्डित वा संन्यासी शास्त्रवादी आदिले सुनाउँदैनन्। यिनी स्वयंले पनि भन्छन्- मैले यो ज्ञान जान्दैनथेँ, रामायण आदि शास्त्र त धेरै पढेको थिएँ। बाँकी यो ज्ञान म तिमीलाई सुनाउँछु। यिनले पनि सुन्छन्। अहिले यो पाप आत्माहरूको दुनियाँ हो। पुण्य आत्माहरूको लागि केवल भनिन्छ यिनीहरू थिए। पूजा गरेर आउँछन्, पुग्यो। शिवको पूजा गरेर आउँछन्। तिमी बच्चाहरूले अब कसको पूजा गर्छौ? तिमीलाई थाहा छ- उच्च भन्दा उच्च भगवान शिव हुनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ आज्ञाकारी बाबा, टिचर, आज्ञाकारी सद्गुरु। साथमा लिएर जाने ग्यारेन्टी अरु कुनै गुरु आदिले गर्न सक्दैनन्। त्यो पनि उनीहरूले कसैलाई कहाँ लिएर जान्छन् र! अहिले तिमी सम्मुख बसेको छौ, यहाँबाट आफ्नो घरमा जाने बित्तिकै तिमीले भुल्छौ। यहाँ सम्मुख सुन्दा आनन्द आउँछ। बाबाले घरी-घरी भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! रामरी पढ। यसमा लापबाही नगर, कुसङ्गतमा नफँस। नत्र अझै तुच्छ बुद्धि बन्छौ। बच्चाहरूले जानेका छन् हामी के थियौं, के पाप गर्यौं। अब हामी यस्ता देवता बन्छौं, यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुने छ फेरि यहाँका यी घर आदिको किन पर्बाह राख्ने। यस दुनियाँका जे जति छन् ती सबै भुल्नु छ। नत्र विघ्न पर्नेछन्। यसमा दिल लाग्दैन। हामी नयाँ दुनियाँमा गएर आफ्ना हीरा-जुहारतका महल बनाउँछौं। यहाँको पैसा आदि कुनै चीज राम्रो लाग्छ भने शरीर छोड्ने समयमा त्यसमा मोह जान्छ। मेरो-मेरो भन्यो भने त्यो अन्त्यमा सामुन्ने आउँछ। यो त सबै यहाँ खतम हुनु छ। हामी आफ्नो राजधानीमा आउँछौं, यसमा के दिल लगाउनु छ। त्यहाँ धेरै सुख हुन्छ। नाम नै हो स्वर्ग। अब हामी जान्छौं आफ्नो वतन, यो त रावणको वतन हो, हाम्रो होइन। यसबाट छुट्न पुरुषार्थ गर्नु छ। पुरानो दुनियाँबाट आफूलाई मुक्त गराउनु छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि चीजमा ममत्व नराख। पेटले कुनै धेरै माग्दैन, फाल्नु चीजमा खर्च धेरै हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई सेवा गर्नको लागि उमंग आउनु पर्छ। कति बच्चाहरू छन् जसलाई गाउँ-गाउँमा सेवा गर्ने सोख हुन्छ। बाँकी जसलाई सेवाको सोख छैन, उनलाई के कामको भन्ने। जस्ता बाबा त्यस्तै बच्चाहरू बन्नुपर्छ। बाबाको नै परिचय दिनु छ। बाबालाई याद गर, बाबाबाट वर्सा लेऊ। बच्चाहरूलाई सोख हुन्छ- हामी बाबाको सेवामा जान्छौं। बाबाले हिम्मत बढाउनु हुन्छ। बाबा आउनु भएको छ सेवामा, सबै कुरा सेवाको लागि नै छ। यो बाबाको परिचय त सबैलाई दिनु छ। बाबा एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ यहाँ आउनु भएको थियो, यहाँ नै देवताहरूको राज्य थियो। हिजोको कुरा हो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि राम-सीताको। फेरि वाममार्गमा गिरे। रावण राज्य सुरु भयो, सिँढी तल उत्रे अब फेरि चढ्ती कला सेकेण्डको कुरा हो।

एउटा हुन्छ रीयल लव, दोस्रो हुन्छ देखावटी लव। रीयल लव बाबासँग तब हुन्छ जब आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ। अहिले तिमी बच्चाहरूको यस दुनियाँमा देखावटी प्यार छ। यो त खतम हुनु छ। सेवा गर्नेहरू कहिल्यै भोकै मर्दैनन्। बच्चाहरूले सेवाको सोख राख्नुपर्छ। तिम्रो ईश्वरीय मिशन धेरै सहजै छ। कसैले सम्झ्दैन- धर्म कसरी स्थापना हुन्छ। क्राइस्ट आए, क्रिश्चियन धर्म स्थापना गरे, धर्म बढ्दै गयो। उनको मतमा चल्दा-चल्दा गिर्दै आए, अब तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानि बन्नु छ। आधाकल्प रावण राज्यमा हामीले बाबालाई भुल्यौं, अहिले बाबाले आएर जगाउनु भयो। बाबा भन्नुहुन्छ- झामा अनुसार तिमी गिर्नु नै थियो। तिम्रो पनि दोष छैन। रावण राज्यमा दुनियाँको यस्तो हालत हुन जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अहिले म आएको छु पढाउन। तिमीले फेरि आफ्नो राजाई लेऊ। मैले अरु कुनै कष्ट दिन्न। एक त बजारको फोहोरी चीज नखाऊ, अनि म एकलाई याद गर। अहिले तिमी

बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो ड्रामाको चक्र हो, जो फेरि दोहोरिन्छ। तिम्रो बुद्धिमा ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। तिमिले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। पहिला त बाबाको याद रहनु पर्छ। सेवाको लागि आपसमा मिलेर साथी बनाउनु पर्छ। माताहरूलाई पनि तयार गर्नुपर्छ। यसमा डराउनु पर्ने कुरा केही छैन। तिमिलाई चित्र आदि सबै मिल्छ। तिम्रो सेवा धेरै हुन्छ। भन्छन् तपाईं त गडहल्लु हुन्छ फेरि हामीलाई कसले सिकाउँछ? भन, हामी सेवा गर्नको लागि तयार छौं। घर आदिको प्रबन्ध गर्नुहोस्। धेरैको कल्याणको लागि निमित्त बन्छौ। बाबाले सेवाको उमंग दिनुहुन्छ। बच्चाहरूमा हिम्मत छ भने सेवा पनि बढ्छ। यो कुनै मेला होइन जो १०-१५ दिन मेला चल्थो फेरि सकियो। यो मेला त चलिरहन्छ। यहाँ आत्मा र परमात्माको मिलन हुन्छ, जसलाई नै सच्चा मेला भनिन्छ। त्यो त अहिले चलि नै रहेको छ। मेला बन्द तब हुन्छ जब सेवा पूरा हुन्छ। ड्रामा अनुसार बच्चाहरूलाई सेवाको धेरै सोख हुनुपर्छ। जो बेहदका बाबामा ज्ञान छ, त्यो बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। उच्च भन्दा उच्च बाबाबाट हामी कति उच्च बन्दै आएका छौं। आफूसँग यस्ता कुरा गर्नु छ। आपसमा सेमिनार गर्नु छ। बाबासँग राय लिएर सेवामा लाग। कुनै मदतको आवश्यकता छ भने विशाल दिलवाला बाबा बस्नुभएको छ। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। चिन्ताको कुनै कुरा छैन। नत्र स्थापना कसरी हुन्छ। अर्को कुरा यो पनि छ- जसले गर्छ उसले पाउँछ। अहिले तिम्रो बच्चाहरू पत्थर बुद्धिबाट हीरा जस्तो बन्छौ। बाबाले ज्ञानबाट यति सीधा गर्नुहुन्छ माया फेरि नाकबाट समातेर मोडिदिन्छ।

तिमी बच्चाहरूले सङ्गत धेरै राम्रो गर्नुपर्छ। नराम्रो सङ्गको रङ्ग लाग्नाले गिर्छौ। बाबाले सिनेमा आदि हेर्न मनाही गर्नुहुन्छ। जसलाई सिनेमा हेर्ने बानी परेको छ ऊ पतित नबनी रहन सक्दैन। यहाँ हरेकको क्रियाकलाप फोहोरी छ, नाम नै छ वेश्यालय। बाबाले शिवालय स्थापना गरिरहनु भएको छ। वेश्यालयलाई पूरा आगो लाग्नु छ। कुम्भकर्ण जस्तै आसुरी निद्रामा सुतेका छन्। तिमिले सम्झन्छौ- हामी शिवालयमा जादैछौ। पहिला हामी पनि बाँदर जस्तै थियौं। यस सम्बन्धमा रामायणमा पनि कहानी छ। अहिले तिम्रो बाबाका मदतगार बनेका छौ। तिमिले आफ्नो शक्तिबाट राज्य स्थापना गरिरहेका छौ। फेरि यो रावण राज्य विनाश हुन्छ। तिम्रो बच्चाहरूलाई अनेक प्रकारका युक्तिहरू बताइरहनु हुन्छ। कसैलाई दान गर्दैनौ भने फल पनि कसरी मिल्छ। पहिला पहिला १०-१५ लाख मार्ग बताएर फेरि पछि भोजन खानुपर्छ। पहिला शुभ काम गरेर आऊ, यसमा नै तिम्रो कल्याण छ। कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर। यो त पतित दुनियाँ हो। पतित-पावन एक बाबालाई याद गर तब पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ। अन्त मति सो गति हुन्छ। त्यसैले कुनै न कुनैलाई सन्देश सुनाएर फेरि आएर भोजन खानुपर्छ। तिमिले सबैलाई यही कुरा बताइराख- बाबालाई याद गर्नाले यति उच्च बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास १७-३-६८

जहिले पनि कुनै भाषण आदि गर्नु छ भने आपसमा मिलेर दुई-चार पटक रिहर्सल गर, प्वाइन्टहरू थप-घट गरेर तयार गर तब नै रिफाइन भाषण गर्न सक्छौ। मूल एक कुरामा (गीताका भगवानमा) नै तिमिले विजय पायो भने फेरि सबै कुरामाथि विजय हुन्छ। यसको लागि सम्मेलन त हुन्छ नै! सम्झन्छन्- वृक्षको वृद्धि त अवश्य हुनु छ। मायाको तुफान त सबैलाई लाग्छ। अक्सर गरेर लेख्छन् बाबा मैले कामको थप्पड खाएँ, यसलाई भनिन्छ गरेको कमाई चट। क्रोध आदि गरे भने भनिन्छ केही घाटा पर्यो। यसको लागि सम्झाउनु पर्छ, काम माथि विजय प्राप्त गरेर जगत जित बस्नु छ। कामबाट हार्यो भने हार हुन्छ। कामबाट हार्नेको कमाई चट हुन जान्छ, दण्ड पर्छ। लक्ष्य धेरै ठूलो छ त्यसैले धेरै सावधानी राख्नुपर्छ। तिम्रो बच्चाहरूलाई थाहा छ- ५००० वर्ष पहिला पनि हामीलाई बादशाही मिलेको थियो। अब फेरि दैवी राजधानी स्थापना भइरहेको छ। यस पढाइबाट हामी त्यस राजधानीमा जान्छौं, सारा आधार छ पढाइमा। पढाइ र धारणाबाट नै बाबा समान बन्न सक्छौ। रजिष्टर पनि चाहिन्छ जसबाट थाहा होस् कतिलाई आफू समान बनाएँ। जति धेरै धारण गर्छौ त्यति मीठो बन्छौ। धेरै लवली बच्चा हुनुपर्छ। तिम्रो बच्चाहरूको लागि नै त्यो दिन आयो आज, जसको लागि मनुष्यले धेरै कोसिस गर्छन् मुक्तिमा जाऊ भनेर। बाबाले सबैलाई एकसाथ मुक्ति र जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ। जसले देवता बन्ने पुरुषार्थ गर्छन् उनै जीवनमुक्तिमा आउँछन्। बाँकी सबै मुक्तिमा जान्छन्। हिसाब ठीकसँग निकाल्न सकिँदैनन्। कोही त रहन्छन् पनि। विनाशको साक्षात्कार गर्छन्। यो सुनौलो समय पनि देख्छन्। हरेक कुरामा पुरुषार्थ गर्नु पर्ने हुन्छ। यस्तो

पनि होइन यादमा बस्यो भने काम भइहाल्छ। घर मिल्छ। होइन। त्यो त ड्रामामा जे छ त्यही हुन्छ, आशा राख्न हुँदैन। पुरुषार्थ गर्नु पर्ने हुन्छ। हुन्छ त त्यही जुन ड्रामामा निश्चित छ। पछि गएर तिम्रो वृत्ति पनि भाइ-भाइको हुन्छ। जति पुरुषार्थ गर्छौ त्यति त्यो वृत्ति रहन्छ। हामी अशरीरी आएका थियौं। ८४ जन्मको चक्र पूरा गर्यौं। बाबा भन्नुहुन्छ— अब कर्मातीत अवस्थामा जानु छ।

तिमीले वास्तवमा कसैसँग पनि शास्त्र आदिमा विवाद गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन। मूल कुरा हो नै यादको र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई बुझ्नु छ। चक्रवर्ती राजा बन्नु छ। केवल यस चक्रलाई नै बुझ्नु छ। यसको नै गायन छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। तिमी बच्चाहरूलाई त आश्चर्य लाग्छ, आधा कल्प भक्ति चल्छ। ज्ञान अलिकति पनि छैन। ज्ञान छ नै बाबाको पासमा। बाबाद्वारा नै जान्नु छ। यहाँ बाबा कति असाधारण हुनुहुन्छ त्यसैले करोडौंमा कोही निस्किन्छन्। ती अन्य टिचरहरूले यस्तो कहाँ भन्छन् र! उहाँले त भन्नुहुन्छ— म नै बाबा, टिचर, गुरु हुँ। मनुष्यले सुनेर आश्चर्य मान्छन्। मातृभूमि भन्छन् नि किनकि अम्बाको नाम धेरै प्रख्यात छ। अम्बाको मेला पनि धेरै लाग्छ। अम्बा मीठो शब्द हो। सोना बच्चाहरूले पनि आमालाई प्यार गर्छन् नि किनकि आमाले खुवाउँछिन्, पियाउँछिन्, सम्हाल्छिन्। अब अम्बाका बाबा पनि हुनुपर्छ नि। यी त गोदमा लिएकी बच्ची हुन्, यिनका पति त छैनन्। यो नयाँ कुरा हो नि। प्रजापिता ब्रह्माले अवश्य एडप्ट गर्छन्। यी सबै कुरा बाबाले नै आएर तिमी बच्चाहरू सम्झाउनु हुन्छ। कति मेला लाग्छन्, पूजा हुन्छ किनकि तिमी बच्चाहरूले सेवा गर्छौ। मम्माले जतिलाई पढाइन् त्यति अरु कसैले पढाउन सक्दैन। मम्माले नाम धेरै छ, मेला पनि धेरै लाग्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। बाबाले नै आएर रचनाको आदि मध्य अन्त्यको सारा रहस्य तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ। तिमीलाई बाबाको घरको बारेमा पनि थाहा भएको छ। बाबासँग नै प्यार छ, घरसँग पनि प्यार छ। यो ज्ञान तिमीलाई अहिले नै मिल्छ। यस पढाइबाट कति कमाई हुन्छ। त्यसैले खुसी हुनुपर्छ नि। तिमी बिलकुल साधारण छौ। दुनियाँलाई थाहा छैन, बाबा आएर यो ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। बाबाले नै आएर सबै नयाँ-नयाँ कुरा बच्चाहरूलाई सुनाउनु हुन्छ। नयाँ दुनियाँ बन्छ बेहदको पढाइबाट। पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउँछ। तिमी बच्चाहरू भित्र ज्ञानको खुसी रहन्छ। बाबा र घरलाई याद गर्नु छ। घर त सबै जानै पर्छ। बाबाले त सबैलाई भन्नुहुन्छ नि— प्यारा बच्चाहरू! म तिमीहरूलाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको वर्सा दिन आएको छु। फेरि किन भुल्छौ! म तिम्रो बेहदको बाबा हुँ, राजयोग सिकाउन आएको छु। के तिमी श्रीमतमा चल्दैनौ? नत्र धेरै घाटा पर्नेछ। यो त हो बेहदको घाटा। बाबाको हात छोड्यो भने कमाईमा घाटा पर्छ। अच्छा, गुडनाइट। ओम् शान्ति।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) यस दुनियाँको जे जति कुरा छ त्यसलाई भुल्नु छ। बाबा समान आज्ञाकारी बनेर सेवा गर्नु छ। सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ।

२) यस पतित दुनियाँमा आफूले आफूलाई कुसङ्गतबाट बचाउनु छ। बजारको फोहोरी भोजन खानु हुँदैन, सिनेमा हेर्नु हुँदैन।

वरदानः—

परमात्मा यादको गोदमा समाहित हुने संगमयुगी श्रेष्ठ भाग्यवान् आत्मा भव

संगमयुग सत्ययुगी स्वर्गभन्दा पनि श्रेष्ठ छ किनकि अहिलेको गायन हो— अप्राप्त छैन कुनै वस्तु ब्राह्मणहरूको संसारमा। एक बाबा मिल्यो, सबैथोक मिल्यो। अहिले तिमी बच्चाहरू कहिले अतीन्द्रिय सुखको झुलामा झुल्छौ, कहिले खुसी, कहिले शान्ति, कहिले ज्ञान, कहिले आनन्द र कहिले परमात्म गोदको झुलामा झुल्छौ। परमात्मा गोद हो— यादको लवलीन अवस्था। यो गोदले सेकेण्डमा अनेक जन्मको दुःख-दुर्दै बिर्साइदिन्छ। त्यसैले यस श्रेष्ठ संस्कारलाई सदा स्मृतिमा राखेर भाग्यवान् आत्मा बन।

स्लोगनः—

यस्तो सपुत बन जसले गर्दा बाबाले तिम्रो महिमा गर्नुहुन्छ र तिमीले बाबाको महिमा गर्छौ।